

ת"פ 1484/03/23 - מדינת ישראל נגד נורס צלאח

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 1484-03-23 מדינת ישראל נ' צלאח(עציר)

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
נורס צלאח (עציר)	הנאשם

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בביצוע עבירות של כניסה לישראל בניגוד לחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), גניבת רכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), החזקת כלי פריצה לרכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, חבלה במזיד לרכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, נהיגה ללא רישיון נהיגה בניגוד לסעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 ונהיגה ברכב ללא ביטוח בניגוד לסעיף 2 לפקודת בטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל - 1970.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא תושב ג'נין ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא היה לו אישור שהייה בישראל כדין. כמו כן הנאשם לא החזיק ברישיון נהיגה בתוקף לשטחי מדינת ישראל.

בתאריך 24.2.23, סמוך לשעה 16:30 החנה המתלונן רכב מסוג יונדאי (להלן: "**הרכב**") בסמוך לביתו ברחוב פרץ אברהם בנשר, נעל את הרב ועזב את המקום. בהמשך בין השעות 16:30 ל- 22:30, ניגש הנאשם לרכב, ניפץ את שימשת החלון האחורי ימני, שבר את מתג ההתנעה, התניע את הרכב באמצעות מחשב חלופי, והחל בנסיעה לכיוון כביש 6 ונתפס אחרי מחסום יזום שביצעה משטרת ישראל.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/1) ממנו עולה כי רק לאחרונה הוא הורשע בביצוע עבירות זהות.

כמו כן, המאשימה הגישה כתב אישום, הכרעת דין וגזר דין שניתן בת.פ. 3697-03-22 (טע/2), שם הוטל על הנאשם, בין היתר, עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק שבפניי.

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/3), כי הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם שמירה על קניינו של הפרט ובטחונו האישי. ביחס לעבירות התעבורה נטען כי הנאשם במעשיו פגע בערכים שעניינם סיכון חיי אדם ושליטה על שלטון החוק תוך שהוא מסכן את עצמו ואת משתמשי הדרך. לטענת המאשימה עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה כאשר האירוע יכול היה להסתיים באסון אלמלא הנאשם נעצר על ידי השוטרים. המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי, ביקשה המאשימה למקמו ברף הבינוני של המתחם, לצד מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי. כמו כן, המאשימה ביקשה להפעיל את המאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן מצטבר לכל עונש שיוטל בגין תיק זה.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ב"כ הנאשם הדגיש את הודאתו המיידית של הנאשם, נטילת האחריות והבעת החרטה. עוד נטען, כי מדובר בנאשם צעיר, בן 22, רווק, אשר מתגורר עם הוריו ושלושה אחים במצב כלכלי קשה. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם מעוניין לעבור שיקום במסגרת בית הסוהר.

על כן, ביקש ב"כ הנאשם למקם את עניינו של הנאשם בתחתית המתחם שהוצע על ידו, ולהפעיל מאסר על תנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר לעונש שיוטל בתיק זה.

דברי הנאשם :

הנאשם הביע חרטה וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות אשר נעברו כולן באותו מועד, ברצף זמן אחד, ובמהלך אותו אירוע. משכך, העבירות בהן הורשע הנאשם, מהוות אירוע אחד בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)).

לפיכך, אקבע מתחם עונש הולם אחד לגבי כלל העבירות בהן הורשע הנאשם.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות:

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם רבים ומגוונים. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, הינו זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כמו כן, מביצוע עבירה זו אף נפגעת תחושת בטחון הציבור.

מביצוע עבירה של גניבת רכב, היזק במזיד לרכב והחזקת כלי פריצה לרכב, נפגעה זכותו של הפרט לקניינו ובראייה יותר רחבה, נגרם גם נזק כלכלי לכלל החברה, אשר מייקר את ביטוחי הרכב ומיגונום מפני הגניבה.

בנוסף, ביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, מעמידה בסיכון את משתמשי הדרך.

נסיבות ביצוע העבירות:

מעובדות כתב האישום עולה כי לגניבת הרכב קדם תכנון, כאשר הנאשם הגיע מצויד בכלי פריצה ובאמצעות מחשב חלופי הצליח להתניע את הרכב ללא מפתח.

כתוצאה מגניבת הרכב נגרם נזק כלכלי, לאחר שהנאשם ניפץ שימשת רכב ושבר את מתג התנעה.

הנאשם גנב את הרכב ונהג בו, כשהוא אינו מחזיק ברישיון נהיגה ובכך סיכן בפועל את משתמשי הדרך, עובדה המהווה נסיבה לחומרא. יחד עם זאת, אציין כי הנאשם עצר במחסום היזום, ולא ניסה להימלט עם הרכב, כפי שקורה לעיתים רבות כאשר המשטרה מאתרת רכבים גנובים.

בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, **מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.**

מדיניות הענישה הנוהגת:

עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים. יש לציין כי מרבית הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינו תומך במתחם שהוצע על ידה, אלא במתחם שהוצע על ידי ההגנה. בנוסף מצאתי להפנות למספר פסקי דין נוספים:

· ברע"פ 1052/17 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (12.03.17) הורשע המבקש, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. המבקש הגיע לאולם אירועים, נטל מפתחות של רכב מתיקו של המתלונן, ויצא מהאולם. לאחר מכן, נכנס המבקש לרכב, אסף ממקום סמוך אדם נוסף ונסע לכוון דהריה. כאשר הגיע המבקש עם הרכב למחסום מיתר, נעצר המבקש על ידי שוטר. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל עד שנה והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי עונש של 4 חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. המשיבה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי על קולת העונש, ובמסגרתו נטען, כי בית משפט השלום טעה בקביעת מתחם הענישה. בית המשפט המחוזי קבע כי **הרף התחתון של המתחם הוא אמנם מאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות, אך הרף העליון יכול לעלות על שנת מאסר בפועל.** בית המשפט המחוזי החמיר את עונש המאסר אשר הושת על המבקש, ל-8 חודשי מאסר, לריצוי בפועל. יתר חלקי גזר הדין של בית משפט השלום, נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 1123/18 **דבארי נ' מדינת ישראל** (14.03.18) הורשע המבקש, לאחר הודאתו, בעבירות של גניבה,

ניסיון לגניבת רכב, איומים, ונהיגה ללא רישיון נהיגה. המבקש נטל את מפתחות רכבו של המתלונן, הניע את הרכב והחל לנסוע בו, בעוד המבקש אינו מחזיק בידיו רישיון נהיגה כדין. המתלונן דלק אחרי המבקש ברכב אחר והשיגו, ובכך מנע את גניבת רכבו. בשלב זה, נטש המבקש את הרכב וברח מהמקום רגלית, המתלונן רדף אחריו, השיג אותו ואחז בגופו, ובתגובה איים המבקש על המתלונן כי יפגע בו באמצעות סכין שהייתה ברשותו, לדבריו. בשלב זה, הגיע למקום רכב אחר בו נהג חברו של המבקש, אשר ליווה אותו במעשה הגניבה והשניים נמלטו מהמקום בנסיעה. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ובין 24 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש הושת עונש של 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת עונש מאסר מותנה בן שלושה חודשים, תוך צבירת חודש אחד לעונש שהוטל, כך שהמבקש ירצה 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי אשר נדחה, כאשר בית המשפט קבע כי צדק בית משפט השלום בקבעו, כי בתחתית מתחם העונש ההולם יש להציב עונש של מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.03.18) המבקש הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב, ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 25 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.** על המבקש הושתו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ברע"פ 1108/15 **שעאבנה נ' מדינת ישראל** (24.2.15) המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של גניבת רכב, והחזקת כלפי פריצה בשני אישומים. על פי האישום הראשון, הגיע המבקש בשעת לילה יחד עם אדם נוסף, לחניון של סופר כאשר האחר נכנס לרכב ונסע אל מחוץ לחניון, כשהמבקש מתצפת ומכוון אותו אל עבר היציאה. באישום השני החזיק המבקש ברכבו מפתח גלגלים, מספריים מאולתרות, מספריים, וכפפות, ללא הסבר סביר לכך. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר בפועל** באישום הראשון והשית על המבקש עונש כולל עבור שני האישומים של 14 חודשי מאסר, לריצוי בפועל, בצירוף ענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 9963/16 **ליברטי נ' מדינת ישראל** (22.12.16) המבקש הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע עבירה של גניבת רכב. המבקש עבד בחברה בה שימש המתלונן כמנהל עבודה. המתלונן העביר למבקש רכב בשווי 107,000 ש"ח שהושכר מטעם החברה, והמבקש שכפל את המפתח לרכב. מספר ימים לאחר מכן נכנס המבקש לרכב בעת שחנה ליד ביתו של המתלונן ונסע מהמקום, ובהמשך מכר אותו לאחר בתמורה ל-8,500 ש"ח. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ובין 18 חודשי מאסר בפועל,** וגזר על המבקש עונש של 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

בעפ"ג 10851-05-15 **מדינת ישראל נ' צאלח** (06.07.15) הורשע המשיב, על פי הודאתו, בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. על פי עובדות כתב האישום בו הורשע המשיב, אחר התפרץ לרכב, וגנב אותו באופן שנסע עמו עד מקדש הבהאים בכרמל, שם יצא מן הרכב והעבירו למשיב. המשיב גנב את הרכב בתמורה לסכום כסף שהובטח לו על מנת להעביר את הרכב לג'וליה. המשיב נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, וללא פוליסת ביטוח בתוקף, עד אשר נעצר במחסום משטרה ונמצא כי המשיב, תושב השטחים, נכנס לישראל ושהה בה בניגוד לחוק. בית משפט השלום קבע כי **מתחם**

העונש ההולם נע בין מאסר של 6 חודשים לבין מאסר של 18 חודשים. על המשיב נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וענישה נלווית. המשיבה הגישה ערעור על קולת העונש לבית המשפט המחוזי, אשר קבע כי העונש שנגזר חורג לקולא מרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים, וזאת בשים לב לעובדה כי בהרשעתו הקודמת נגזר על המשיב בגין אותו מעשה עונש מאסר של 14 חודשים, וחרף זאת המשיב חזר לסורו, וביצע אותן עבירות וכן עבירות נוספות. לאחר שצוין כי ערכאת הערעור לא ממצה את הדין, העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו של המשיב על 17 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין נותרו ללא שינוי.

· בעפ"ג 57089-03-14 **מחפוז נ' מדינת ישראל** (02.07.14) הורשע המערער לאחר הודאתו בעבירת גניבת רכב. המערער גנב רכב בירושלים והחל בנסיעה לכיוון מחסום קלנדייה. בהגיעו למחסום זוהה המערער ע"י מאבטחים, יצא מהרכב והחל להימלט בריצה מהמקום ולאחר מרדף קצר, נתפס ונעצר. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל לתקופה שבין תשעה חודשים לשנתיים.** לאור הודאתו של המערער, גילו הצעיר, נסיבותיו האישיות והעובדה שהיה נתון בתנאים מגבילים במשך מספר חודשים החליט בית משפט קמא להטיל על המערער עונש מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם, והעמידו על 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בת"פ 28435-02-23 **מדינת ישראל נ' ננג'יה** (29.5.23) הנאשם הודה בעבירת כניסה ושהייה שלא כדין בישראל, החזקת כלי פריצה לרכב, גניבת רכב בצוותא, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וחבלה במזיד ברכב. הנאשם נכנס לישראל שלא כדין, וגנב יחד עם אחר רכב. נקבע כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין 8 ובין 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.** על הנאשם הושת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי בן חודשיים במצטבר כך שהושת על הנאשם לרצות 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

באשר למדיניות הענישה בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, עיון בפסיקה מעלה כי מתחמי העונש ההולם נעים בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל, בצירוף פסילה בפועל ועל תנאי שאורכה נע בין מספר חודשים למספר שנים.

לאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין 8 ובין 24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פסילה בפועל ועל תנאי וענישה נלווית.**

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל לחומרא או לקולא.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד עדים.

לחומרא שקלתי את העובדה כי לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בגין עבירות זהות, בהן הורשע רק לפני שנה ובגינה הוטל עליו עונש של 11 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהוא בר הפעלה במקרה שבפניי. נראה כי

הנאשם לא הורתע מהליך פלילי קודם ומהעונש שהוטל עליו.

על כן עונשו של הנאשם אינו יכול להיות בתחתית המתחם אותו קבעתי, אלא יש למקמו ברף הבינוני.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 12 חודשים מיום מעצרו בתאריך 24.2.23.

2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 3697-03-22 במצטבר לעונש שהוטל בגין תיק זה, **כך שסך הכל על הנאשם לרצות עונש של 18 חודשי מאסר מיום מעצרו בתאריך 24.2.23.**

3. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש, ויורשע בגינה.

4. מאסר על תנאי בן 45 יום למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי הנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.

5. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים מיום שחרורו ובמצטבר לכל עונש פסילה שהוטל על הנאשם בתיקיו הקודמים, אם הוטל. **הנאשם הצהיר כי אין ברשותו רישיון נהיגה ועל כן הוא פטור מהגשת תצהיר בעניין זה.**

6. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי הנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בפסילה, ויורשע בגינה.

נוכח העובדה כי מדובר בתושב השטחים שמצבו הכלכלי קשה, והמאשימה לא הביא כל ראיה לעניין גובה הנזק שנגרם, לא מצאתי להשית עונש של פיצוי.

עם סיום ריצוי העונש הנאשם ישוחרר במחסום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ג, 26 יוני 2023, במעמד הצדדים.